

“Lula ha estat el primer de governar per als més necessitats”

Florisvaldo Fier (Rolândia, Brasil, 1950), metge de professió, més conegut per ‘Dr. Rosinha’, és un dels fundadors del PT. És diputat per l’estat de Paranà i fou president del parlament del Mercat Comú del Sud (Mercosul).

Com expliqueu que, després de vuit anys de govern, la popularitat del president Lula da Silva es mantingui intacta?

—L’èxit de Lula és difícil d’explicar en poques paraules. Durant tota la seva història, el Brasil va ser governat per una elit que no mirava per al poble i que només pensava en si mateixa. Lula, en canvi, prové de les classes socials més baixes i, una vegada va arribar a la presidència, va començar a governar per a aquesta classe social. Al Brasil hi havia una misèria

gairebé absoluta que afectava més de la meitat de la població. El president Lula va començar a mirar per a aquest poble empobrit amb el *plà Borsa Família*: va permetre que els fills dels treballadors poguessin ingressar a la universitat amb beques especials i va aplicar mecanismes de crèdit per als treballadors que no podien accedir als bancs privats, per posar només alguns exemples. Alhora, va impulsar un desenvolupament basat en la capacitat de l’estat i de les empreses estatals per fer que el país comencés a créixer i donés

feina a aquesta població que no en tenia. Lula ha estat el primer president del Brasil que ha governat per als més necessitats, i ha sabut canviar, doncs, el perfil polític del nostre país.

—**A l’Amèrica del Sud, hi ha hagut experiències semblants que no han reeixit. Per què creieu que aquestes elits han deixat que Lula governés?**

—Això no ha anat així. D’ençà del primer dia, hi va haver tota mena d’entrebancs per a evitar que Lula complís els seus objectius. Els partits s’han dedicat a fer una oposició destructiva, igual com la premsa privada. Jo dic sempre que al Brasil hi ha llibertat de premsa, però la premsa no és lliure, perquè tenen interessos polítics, econòmics, financers i comercials. Manipulen les notícies i la informació d’acord amb els interessos de les seves empreses. L’obstacle més gran que ha tingut Lula ha vingut dels interessos d’aquests sectors.

—**I com s’ho ha fet, per a contrarestar-los?**

—La clau està en el PT, que és un partit militant, fort i molt ben organitzat, i en els treballadors de les centrals sindicals, d’on va emergir Lula com a dirigent polític. Des de l’arribada del PT al govern, el gener del 2003, tots els convenis i els acords salarials entre empreses i treballadors van ser per sobre de la inflació. El 90% dels treballadors van rebre un augment de sou superior a la inflació, i això va garantir el seu suport contra qualsevol intent desestabilitzador de les elits. Per això la clau de l’èxit d’aquest govern ha estat un partit fort i una central sindical forta.

—**La candidata oficial, Dilma Rousseff, apareix avui al capdavant de totes les enquestes; fins i tot dobla en intenció de vot el seu oponent principal, José Serra. Com us imagineu un eventual govern de Rousseff?**

—Pel seu origen de militant d’esquerres, Dilma Rousseff continuarà la política interna de Lula. I com que al darrere hi tindrà el PT, mantindrà també la política exterior de Lula.

—**Quin paper assignaríeu al president Lula en un nou govern del PT?**

—Lula es retirarà de l’escenari polític i Rousseff assumirà tot el procés

de govern, perquè és una dona molt eficient i capaç. A més, trobarà tot el suport del PT, un partit amb grans lideratges, tant regionals com nacionals. Per tot això, Rousseff podrà governar tota sola. Potser Lula farà de consultor, i donarà l'opinió quan la hi demanin.

—Heu presidit el parlament del Mercat Comú del Sud (Mercosul), el projecte d'unió duanera entre el Brasil, l'Argentina, el Paraguai i l'Uruguai. Aquest procés d'integració avança o s'ha estancat?

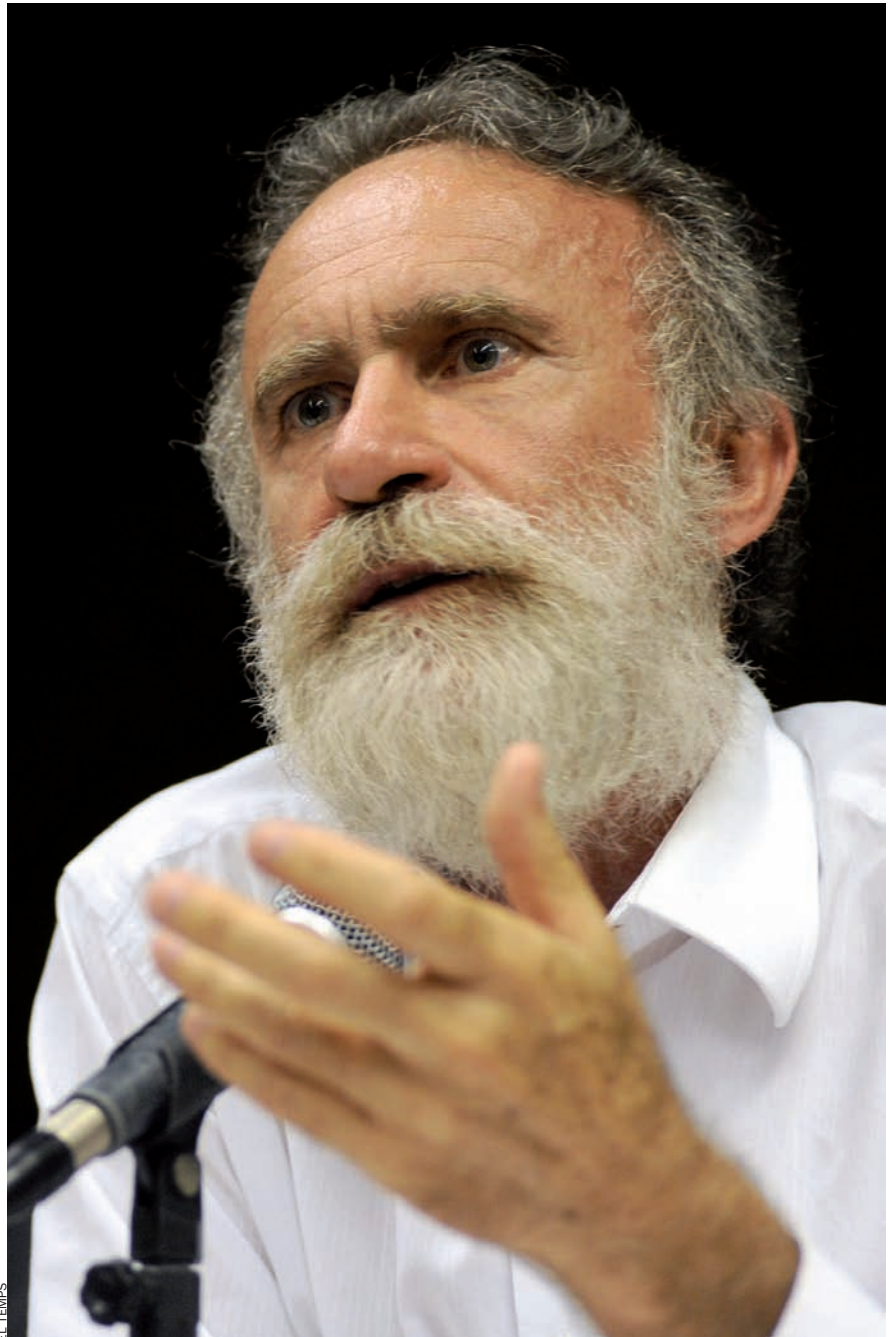
—Hi ha un recel d'un sector important de la dreta del Mercosul, que no té interès per la integració sud-americana. La història prova que aquesta dreta sempre ha treballat al servei dels interessos dels Estats Units i avui és el principal obstacle al creixement del Mercosul. El govern de Lula al Brasil, el de Cristina Kirchner a l'Argentina, i abans el de Fernando Lugo i el de Nicanor Duarte Frutos al Paraguai, com també el de l'Uruguai, han permès que aquests darrers sis anys el Mercosul avancés i avui continuï avançant.

—A que atribuïu els recels a l'ingrés de Veneçuela, que encara espera l'aprovació dels congressos per a arribar a l'estatus de soci de ple dret del bloc?

—És un error, un cas d'amnèsia històrica. Si la Unió Europea mirés el caràcter ideològic de cadascun dels governs, no tindria els 27 integrants actuals, amb l'opció d'arribar alguna vegada a ser trenta. Puc dir que l'entrada de Veneçuela enforteix molt el Brasil i Mercosul.

—Aquests darrers anys, el Brasil s'ha convertit en una indiscutible potència regional. Com creieu que l'han assumit aquest nou paper, els països de la regió?

—Crec que no hi ha dubte que el Brasil és el país més important de la regió. Té l'economia més gran, la població més gran i el territori més extens. Per tot això i, sobretot, per les seves grans fronteres, ha d'avançar per força cap a la integració. Però estic convençut que el Brasil no pot treballar la integració amb la visió d'un país imperialista. Ha de treballar tant com pugui per a la regió i bastir la integració sobre la base de la igualtat,

EL TEMPS

sense buscar l'hegemonia. El Brasil ha d'evitar de fer dels altres un instrument de la seva geopolítica, perquè necessita la integració. Això col·locarà al Brasil en el pla de les grans nacions.

—Aleshores, el Brasil no vol ocupar el lloc dels Estats Units a l'Amèrica del Sud?

—No pot pas fer-ho, perquè els Estats Units no han afavorit la integració, sinó que han construït murs. I el Brasil ha de fer la integració, no pas construir murs.

—Com qualificaríeu la relació del Brasil amb Europa?

—El Brasil ha de negociar la relació amb la Unió Europea des del bloc del Mercosul. No pot treballar-la com a país aïllat, perquè necessita acords que garanteixin el desenvolupament de tota la regió. Serviria de ben poc un acord que només tingués en compte els interessos brasilers.

Federico Rivas Molina
Buenos Aires